

Mode van twêêderande generaosies

Oud worde, dà wille we aallemael wel. Hêël belangrijk daerbij is wel op waffere manier we dà doen. As 'k denk aa m'n aage vaoder en moeder, die zijn in mijn beleving aaltijd oud gewist. Ze droege ommers aaltijd zwarte klere. Moeder had aaltijd een slôf om, met hôguit een klaain wit blommechie as petrôontjie. Ze droeg d'r haer op een dotjie, dat was voor die tijd hêël gewoon, want van haer afknippe en een perrementjie hadde ze nò nooit gehoord. M'n vaoder had ok aaltijd donkerblauwe pakke en, voor die tijd nermaol, droeg tie aaltijd een schipperspet zô êëntjie met een glimmende klep. Ze leefde in een periode dat aalles zô 'n bietjie stil stong. Ze hebbe twêê wereldoorlogge mee gemaokt en de crisisjaere van de vorigen êeuw. Een leve van hard en lang waareke en waainig verdiene. De huishouwes wazze in die tijd ok nog taomelijk grôdt. Ze hadde zes kaander, dus ze hadde genogt aan d'r hôd om de endtjies aa mekaor te knôpe en om ze aallemael een bietjie knappies voor d'n dag te laete komme. De klere wiere aailijk gedraoge tò ze verslete wazze en mêestal groeide een jonger zussie of broertie ok nog is in een uitgegroeid jurreksie of paksie. De mode speulde in die tijd mor een bijrollechie, êêstes was t'r gêen geld voor en twêêdes, de mense gonge bekant nooit aareges naer toe, behalve 's zondas naer de kaarek. Wat dà betreft is t'r wel 't êen en aander veraanderd, hee.

Mode van de nieuwere generaosie

Ik weet nie of dat 't mijn allêen mor opvaalt, mor ik zie tegewoordig nog al wat ouwere manne, mè grijze haere en soms al een bietjie krom. Daer lôp dan soms een vrouw naest die zô uit een modetijdschrift gestapt zou kanne weze. Grijze haere? Belnêent! Een dotjie? Nêent! Aalle haerkleure die je mor bedenke kan, kom ie tege, behalve grijs. Dat aalles in een mederrene koep geknipt. 't Geef mijn d'n indruk dat aal die manne mè jonge blomme getrouwd zijn. Je mot echt een bietjie dichterbij komme om de waerhaaid te achterhaole. 'k Mò zegge: "Aailijk wel leuk hoor, mor wêl knap bedriegelijk". 't Schijnt met de emancipaosie te maake hebbe ...

Mode van de jongere generaosie

De mode van de jongere generaosie is weer een hêël aander verhaol. Die gaon in mijn ôge wel hêël ver met de emancipaosie. 'k Zal 't uitlegge. Vroeger droege manne die veul buite waarekte op de wurreve voor de kou een langen onderbroek. 'k Mò zegge, as ze 's aeves gerêed stonge om naer bed te gaon, was 't gêen gezicht die lange mellekflesse, mor dat eve terzijde. In de lôp van de tijd hebbe de vrouwe d'r manne zôo wijd gekrege dà me die broeke ingeroole hebbe voor wat charmanter ondergoed. En wat denk ie? De geëmancipeerde jeugd gaot 'r gelijk mee an d'n haol! Ze hebbe die langen onderbroek gewoon effies een andere naam gegeve en de 'legging' is hôg mode. Ze wiere van de zeumer, toe de sprêuwe op 't dak bekant flauw viele van de hette, bekant deur iedere jonge maaid gedraoge. Netuurlijk bleve de meer belege daomes toe ok nie achter en zôdoende lôp hêël vrouwelijk Nederland in de langen onderbroek! Wat ik dan mot denke? Oh, Oh, as 't toch is mos van d'r moeder!

Laerze

Nog wat anders dat ok bij de mederrene vrouw hoort. As 't daolijk weer een bietjie kouwer wordt, zie je ze weer komme. Je zie ze nou trouwes ok al volop. Wat ik bedoelt? De laerze.

Nou zà je zegge: “Dà ‘s voor de winter best degelijk schoeisel, lekker waarem!”. Dà ‘s waer. Je het hêêle mooie, geklêede laersies, tot temet bekant lieslaerze toe. Mor daer wi ‘k ‘t nie over hebbe. ‘k Wil ‘t is hebbe over de kissies. Kissies zijn i mijn ôôge seldaotelaerze. De jonges en maaiders van onze krijgsmacht motte d’r soms veer op lôope en deur aalle mogelijke terraine, dus ‘t hoef nie mooi te weze, mor wel degelijk en doelmatig. Wà beurt ‘r? De mederrene vrouw vingt dà ze ok best makkelijk mag lôope, dus trek ze dôôdgemoedereerd een paor van die lompe seldaotekissies aan. Nou vraeg ‘k ie. Zit ik nou allêên mor af te geve op wat onze vrouwe en maaisies aantrekke? Nou, een bietjie wel. ‘k Zel d’r daerom nie van opkijke as t’r een sturrem van proteste, in de vurrem van ingezonde stukke, losbarst naer aanlaaiding van dut stuksie. Daerom noem ‘k ok d’n aandere kant. ‘k Hè van de zeumer hêêl wat leuke roksies zien draoge mè leuke sportieve schoentjies d’r onder, je kan ‘t glôôve of niet, dà ving ‘k dan toch aaltijd nog hêêl wat aerdiger! Ik ben blij dat ‘r op kleregebied veul veraanderd is. Zôôas onze ouweloï d’r bij liepe, hoef heus nie meer trug te komme. Maor d’r zijn wel grenze en ‘t ôôg wil teslotte ok wat, hee?

Jan van der Vlies

P.S. Op de website van de Historische Vereniging Sliedrecht zijn ‘n hôop fotoochies van dat raaisie te zien. Heb u gêên computer? Dà ‘s gêên excuus, want dan kan u hêêl oktober op woensdagmiddag in ‘t Onderhuys terecht om te komme kijke! ‘t Leste nieuws over de verêêniging is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl